مختصر صلح زنان

نظریات زنان در مورد مکاتب ابتدایی در افغانستان

جون-۲۰۲٤

خلاصه :

- ۵۶۰۳ زن از ۲۹[1] ولایت افغانستان در مورد چگونگی درک آنها از دسترسی، ماهیت و کیفیت آموزش در سطح مکاتب ابتدایی برای دختران در کشور مورد نظرسنجی قرار گرفتند.

- ۸۷٪ پاسخ دهندگان گفتند که خانواده ها مایلند دختران خود را به مکتب ابتدایی بفرستند، در حالیکه (۷۰٪)مشاهده نموده اند که خانواده های بیشتری آغاز به فرستادن دختران شان در سن مکتب را به مدرسه نموده اند .

- (۳۹٪) از پاسخ دهندگان کیفیت آموزش در مکاتب ابتدایی را خوب ارزیابی کردند، در حالیکه (۹٪) آن را ضعیف و (۷٪) بسیار ضعیف توصیف نمودند پاسخ دهندگان هنجارها و محدودیت های کنونی تحت حکومت طالبان (۲۹٪)، ناامنی (۲۴٪)، و کمبود منابع مالی (۲۱٪) را به عنوان دلایل اصلی موثر بر تصامیم والدین برای عدم فرستادن دخترانشان به مکتب ابتدایی معرفی کردند .

- هنجارها و محدودیت های فرهنگی به عنوان ملاحظات عمده در همه مناطق شناسایی شدند.ناامنی به عنوان یک موضوع مهم در ولایات شمالی و مرکزی شناسایی شد.کمبود منابع مالی نیز به عنوان یکی از موارد مهم در ولایات شممرکزی شناسایی شد.

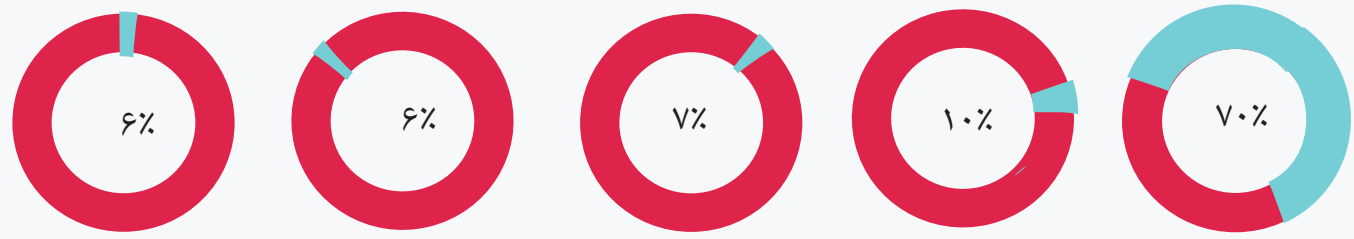
- تنها (۴٪) از پاسخ دهندگان کیفیت آموزش را مانعی برای فرستادن دختران خود به مکتب ابتدایی ذکر کردند، در حالیکه (۱۲٪)به محدودیت دسترسی به مکاتب ابتدایی اشاره نمودند .

افزایش درک شده در ثبت نام دختران مقطع مکتب ابتدائیه در مدرسه

[1] ،ولایت های که در ان نظر سنجی صورت گرفته شده است: بلخ، بامیان، بادغیس، بدخشان، بغلان، دایکندي، فراه، فاریاب، غزني، غور، هلمند، هرات، جوزجان، کابل، کندهار، کاپیسا، کنر، کندز، ننگرهار، نیمروز، نورستان، پنجشیر پکتیا، پروان، لغمان، لوگر، سمنگان، سرپل و تخار

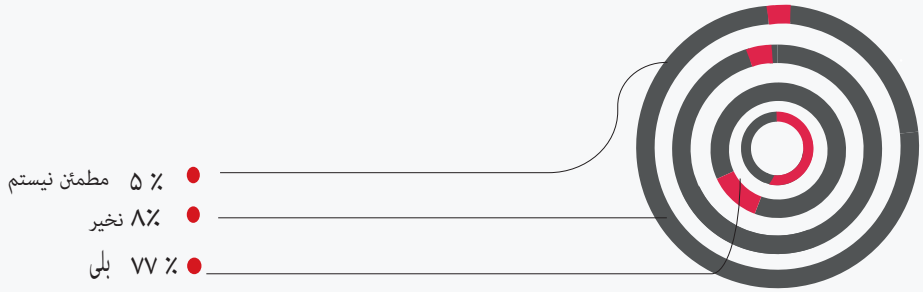
سوال اول : .به نظر شما از سال ۲۰۲۱ تا اکنون، آیا خانواده های زیادی دختران خود را برای آموزش به مدارس دینی فرستاده اند؟

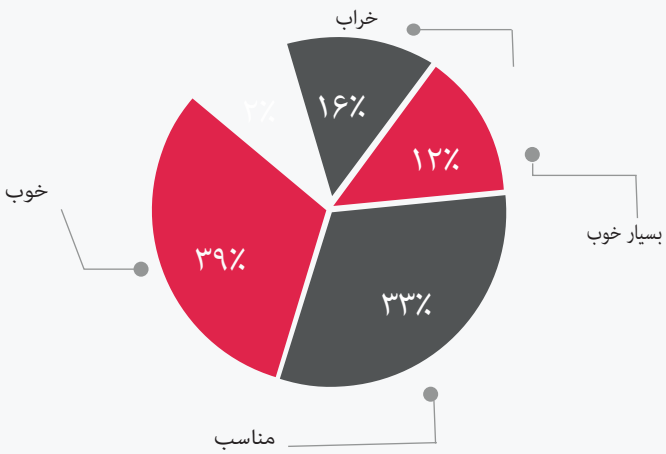
سوال دوم : .علت اصلی که خانواده ها دختران خود را به مکتب نمیفرستند چیست؟

سوال سوم : آیا در ولایت شما خانواده ها میخواهند دختران خود را به مکتب بفرستند؟

سوال چهارم : کیفیت آموزش در مکاتب دولتی ولایت خود را چگونه ارزیابی میکنید؟

خلاصه بحث های متمرکز گروپی

بحث های متمرکز گروپی در ۲۵[۲] ولایت با ۴۴۸ شرکت کننده زن از حلقه های صلح زنان "بشنو" به منظور بررسی عوامل مؤثر بر تصمیمات خانواده در مورد دسترسی دختران به مکاتب ابتدایی، رجحان به سمت مدارس و تغییرات در کیفیت آموزشی از زمان تسلط طالبان انجام شد. شرکت کنندگان بر کاهش تعداد مکاتبی که دیگر نمیتوانند دانش آموزان دختر را فراتر از صنف ششم بپذیرند، تاکید نمودند، در حالیکه مدرسه ها الی[۳]صنف دوازدهم دانش آموز دختر میپذیرند و تصدیق نامه فراغت نیز ارائه مینمایند.

پدر همه ولایات، یک واقعیت مشترک وجود داشت: استادان مسلکی در حال ترک هستند و این منجر به کاهش در دسترسی به مکاتب و کیفیت آموزشی میشود. طالبان بطور فعال مدرسه ها را به عنوان مسیر تحصیلی ترجیحی تبلیغ مینمایند و با ارائه مدارک مدرسه که نویدبخش اعتبار بالاتر و فرصت های مسلکی بالقوه بهتر برای دانش آموزان است، بر خانواده ها تأثیر میگذارد. یکی از شرکت کنندگان از ولایت بغلان مشاهده نموده که بودجه دولتی بطور قابل توجهی از مکاتب به مدارس تغییر کرده است و بسیاری از خانواده ها را وادار به انتخاب این مسیر آموزشی کرده است. "تغییر قابل توجهی در تخصیص بودجه صورت گرفته است، طوریکه بودجه که قبلا برای مکاتب در نظر گرفته شده بود اکنون به مدارس هدایت شده است." با این حال، شرکت کنندگان ابراز نگرانی کردند که ارزش هر مدرکی تحت رژیمی که به شدت حقوق زنان را محدود ساخته است، نامشخص است در بسیاری از مناطق، مدرسه اغلب تنها گزینه آموزشی است، زیرا مکاتب ابتدایی یا بسته شده اند یا در فاصله دور واقع اند، به ویژه در مناطق دور افتاده. مسائل اقتصادی، آزار و اذیت و ارعاب در مسیر مکاتب، خانوادهٔ ها را از فرستادن دختران خود به مکاتب باز میدارد. یکی از شرکت کنندگان از ولایت دایکندی گفت: "آزار و اذیت و ارعاب دانش آموزان در طول مسیر مکتب، همراه با مسائل اقتصادی مداوم، به وضعیتی منجر شده است که دختران به مکاتب فرستاده نشوند." ناامنی یکی دیگر از نگرانی های مهم بود، به ویژه در ولایات با جمعیت زیاد هزاره ها، مانند دایکندی و بامیان، که در آن خانواده ها با خطرات امنیتی بیشتری روبرو هستند. یک شرکت کننده از ولایت دایکندی گفت: "تداوم حضور گسترده طالبان در شهرها نیز تاثیر منفی بر فرستادن دختران به مکتب دارد ·

از سوی دیگر، برخی از خانوادهها که نگران انزوای اجتماعی و پریشانی روانی دختران هستند که به دلایل ذکر شده در بالا نمیتوانند به مکتب بروند، به مدرسه به عنوان وسیله برای ایجاد تعامل اجتماعی و ارائه آینده فراتر از ازدواج برای دخترانشان روی آورده اند. با این حال، دیدگاه شرکت کنندگان در مورد محتوا و کیفیت آموزش مدرسه بسیار متفاوت بود. در ولایاتی مانند بامیان، شرکت کنندگان تغییراتی را در برنامه درسی دینی مشاهده نموده اند، به ویژه در مناطق شیعه نشین، جایی که فقه شیعه با فقه حنفی جایگزین شده است. یکی از شرکت کنندگان از ولایت پکتیا گفت: "تنها تفاوت [میان مکاتب ابتدایی و مدارس] افزایش تعداد [مدرسه ها] است که اکنون تقریباً در هر کوچه دیده میشود که اغلب توسط افراد غیرحرفه ای اداره میگردد." برخی از مناطق، مانند هلمند و کندهار، از گنجانیدن مضامین انگلیسی، مطالعات کمپیوتری، و مطالعات اجتماعی در کنار آموزش دینی برای رفع خلأهای ناشی از عدم موجودیت مکاتب ابتدایی گزارش میدهند. در برخی مناطق دیگر مانند هرات و سمنگان، تنها بر آموزش دینی تمرکز وجود دارد و هیچ موضوع علمی تدریس نمیشود. یکی از شرکت کنندگان از ولایت هرات تأیید نمودند که «هیچ موضوع علمی به برنامه درسی اضافه نشده است. فقط دروس دینی تدریس میشود.» یکی از شرکت کنندگان از ولایت تخار همچنین اشاره نمود که "یک تغییر قابل توجه به سمت یک برنامه درسی سخت گیرانه تر و متمرکز بر دین در مدرسه ها وجود دارد." اما تنوع میتواند حتی در ولایاتی مانند پروان و جوزجان که برنامه درسی و کیفیت تدریس میتواند بر اساس مهارت های معلم، محل مدرسه و معاش معلمان کاملا متفاوت باشد

در مجموع، در حالیکه تصدیقنامه مدرسه، امید را برای خانوادههایی که به دنبال تأمین آینده برای دختران خود هستند، ارائه میدهد، اما برنامه طالبان را برای اولویت دادن به آموزش دینی بر برنامه درسی متعادل تر را تقویت کرده است. هم بحث های متمرکز گروپی و هم نتایج سروی نشان میدهد که خانواده ها در افغانستان هنوز هم ترجیح میدهند دختران خود را به مکاتب دولتی بفرستند تا مدرسه. با این حال، طالبان شرایط اجتماعی، اقتصادی و امنیتی را ایجاد نموده اند که بطور صریح یا ضمنی خانواده ها را تحت فشار قرار داده است تا به جای آموزش در مکاتب رسمی، آموزش در مدرسه را برای دختران خود انتخاب کن ·

روش :

"بشنو" رویکردی مبتنی بر جامعه را با ابزارهای تحقیقاتی دیجیتال ترکیب میکند تا تجربیات و نظریات زنان و دختران را در زمان واقعی در ولایات مختلف افغانستان به تصویر بکشد. در این خلاصه، نظرسنجی آنلاین شامل ۴ سوال چند گزینه ای و بسته بود. روش نمونه گیری گلوله برفی در نظر گرفته شد و ۲۴۵۸ پاسخ دهنده در سنین ۱۸ در ۲۹ ولایت که شامل ۴ سؤال چند گزینه ای بسته و با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند بود، با ۳۱۴۵ (KII) مورد بررسی قرار گرفتند. مصاحبه های رو در رو با اطلاع دهندگان کلیدی که در آن ۱۳ - ۲۰ عضو حلقه های صلح زنان " KII، پاسخ دهنده در ۲۵[۴]ولایت مصاحبه نمود. در نهایت، بحث های متمرکز گروپی با ۴۴۸ شرکت کننده در ۲۵ ولایت به عنوان "بشنو" شرکت داشتند، انجام شد ·

روش " بشنو" به گونه طراحی گردیده است تا امکان مشارکت متنوع زنان را فراهم نماید که همه پیشینه های جمعیتی و منطقه ای را نمایندگی میکنند. در این نظرسنجی، داده های بدست آمده از ۱۷ ولایت از جمله بادغیس، بدخشان، غزنی، غور، هلمند، کابل، کندهار، کنر، ننگرهار، نیمروز، نورستان، پکتیا، پروان، تخار، سرپل، کندوز و کاپیسا سطح اطمینان ۹۰٪ برای نمایندگی را تکمیل و یا فراتر از آن است ·

درباره بشنو :

"بشنو"توسط نهاد پژوهش و توسته ایجاد شده است. بشنو یک پلتفارم دیجیتالی است که صدای زنان و دختران در افغانستان را در زمان واقعی و در مورد موضوعات مختلف به تصویر میکشد. بشنو که در نام خود منعکس شده است به معنای "گوش دادن" در دری است و برای اطمینان از اینکه روند "گوش دادن" به زنان افغان به عنوان یک رویداد یکبار تلقی نمیشود، بلکه به عنوان بخش جدایی ناپذیر و فرآیندهای تصمیم گیری همه بحث ها، پلتفارم های ملی و بین المللی ایجاد شده است ·

---

۲ بلخ، بامیان، بادغیس، بدخشان، بغلان، دایکندي، فراه، فاریاب، غزنی، هلمند، هرات، جوزجان، کابل، کندهار، ننگرهار، کاپیسا، کنر، کندز، نیمروز، نورستان، پکتیا، پروان، سمنگان، سرپل و تخار

۳ در بلخ، بامیان، بادغیس، بدخشان، بغلان، دایکندي، فراه، فاریاب، غزني، هلمند، هرات، جوزجان، کابل، کندهار، ننگرهار، کاپیسا، کنر، کندز، نیمروز، نورستان،پکتیا، پروان، سمنگان، سرپل و تخار بحث های متمرکز گروپی صورت گرفت

نظام مدارس افغانستان زیر حکومت طالبان" مرکز معلومات مقاومت. سال ۲۰۲۳-۷ نومبر https://www.info-res.org/post/afghanistan-s-madrasa-system-under-the-taliban(Edited)

۴ بلخ، بامیان، بادغیس، بدخشان، بغلان، دایکندي، فراه، فاریاب، غزنی، هلمند، هرات، جوزجان، کابل، کندهار، ننگرهار، کاپیسا، کنر، کندز، نیمروز، نورستان، پکتیا، پروان، سمنگان، سرپل و تخار